

29 Rode, hembiträdet

{biblink} Apg 12:12-17.

Ett hembiträde på den tiden var slavinna. Men Rode var fullvärdig medlem av Guds husfolk, och när lärjungarna var församlade Markus' moders hus om natten, var hon med och bad för den fängslade Petrus. Vad bad man om? Sannolikt att den fångne aposteln skulle få kraft att uppträda frimodigt, när han inom kort skulle, som det heter i Apg 12:4, ställas fram för folket, dvs till offentlig avrättning. De visste antagligen, att han i fängelset bevakades av fyra fyramanna vakt, dvs att en vakt av fyra soldater bevakade honom var sin nattvakt på tre timmar, tills nästa fyrmannagrupp avlöste dem. De visste kanske också, att han vid varje vaktavlösning kedjades vid två nya soldater. Och kanske var det tack vare deras böner som han i detta läge sov gott natten före avrättningen.

Gud bönhörde dem på ett annat sätt än de hade kunnat bedja eller tänka. Knackningen på dörren åt gatan kom dem att fara ihop skräck, såsom när i våra dagar hemliga polisen knackar på en dörr om natten. Hembiträdet Rode var den som sprang för att öppna. Men hon öppnade inte, utan frågade vem det var som knackade. I svaret: "Det är Petrus" kände hon igen Petrus' röst. Och när hon då för glädjes skull inte tänker på att genast öppna, utan låter Petrus stå kvar därute och knacka, så blir hon så äkta mänsklig. Så skulle du eller jag också ha gjort, om något så otroligt hände oss. Kanske är det med ett litet leende som evangelisten Lukas tecknar ned detta. Och kanske rodnade Rode efteråt en smula förlägen, när hon hörde den detaljen berättas. Intet ont i det, en ros ska ju rodna, och Rode betyder ros. Förresten är de övriga i lärjungaskaran lika igenkännligt mänskliga. De har bedit av allt sitt hjärta, att Gud måtte välsigna och bevara Petrus och göra med honom vad som var bäst för honom själv och församlingen, men när Rode kommer och berättar att Petrus står utanför och knackar, så säger de: "Du är från dina sinnen!" Och nu visar Rode att det finns tåga i hennes tro. Hon låter inte säga sig att hon är från vettet, utan upprepar fast och bestämt att det var Petrus' röst hon hörde och att hon var bergsäker på det. Så kommer hela skaran fram till dörren, man öppnar under olidlig spänning, Petrus står där livslevande, berättar kort vad som hänt, befaller dem att tåga och försvinner för att gå under jorden på annan ort.

Men Rode får sitt namn nämnt varhelst evangeliet förkunnas. Må vi gärna nämna henne med ett litet leende, hon ler emot oss tillbaka och erkänner så gärna att man kan tappa koncepterna när man plötsligt står inför undret, men att detta absolut inte betyder att man kan förmås att tvivla på vad man med egna öron hört. Vilken ljuvlig liten ros i Guds örtagård! {/biblink}

Sven Danell: Bibliska bipersoner 29